

Sygn. akt I C 20/17 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 grudnia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Strzyżowie I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący	SSR Jolanta Mac-Śnieżek
Protokolant	Alicja Rokita

po rozpoznaniu w dniu 20 grudnia 2017 roku w Strzyżowie

sprawy z powództwa (...) sp. z o.o. w W.

przeciwko

pozwanemu (...) S.A. w Ł.

o zapłatę

I. oddała powództwo;

II. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 4.547,92 złotych, tytułem zwrotu kosztów procesu;

III. zwrócić pozwanemu kwotę 69,08 złotych, tytułem nadpłaconej zaliczki na wynagrodzenie biegłego.

Sędzia Sądu Rejonowego

Jolanta Mac-Śnieżek

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 28 grudnia 2017 r., sygn. akt I C 20/17

Powód (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. wniósł

o zasądzenie od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w Ł. kwoty 7.347,00 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 10 stycznia 2014r. do dnia zapłaty. Nadto domagał się zasądzenia na jego rzecz zwrotu kosztów postępowania według norm przepisanych, w tym kwoty 1.800,00 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego oraz kwoty 17,00 złotych tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

W uzasadnieniu twierdzeń pozwu podał, że dnia 9 grudnia 2013r. wskutek kolizji drogowej, której sprawcą był kierujący pojazdem mechanicznym posiadający z pozwanym umowę ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych nr (...). Wskazał, że w wyniku tego zdarzenia uszkodzeniu uległ należący do E. i G. R. pojazd marki B. o nr rej. (...).

W dniu 31 grudnia 2013r. pozwany uznał swoją odpowiedzialność

i wypłacił odszkodowanie w wysokości 5.247,00 złotych oraz przekazał kosztorys naprawy pojazdu nr (...) z dnia 10 grudnia 2012 r., zgodnie z którym koszt naprawy pojazdu został oszacowany na kwotę 5.247,00 złotych.

Podniósł, że w dniu 5 grudnia 2016r. E. R. i G. R. dokonali przelewu wierzytelności na rzecz powoda, po czym sporządził on za pośrednictwem systemu A. prawidłowy kosztorys naprawy pojazdu, uwzględniający wszystkie powstałe w wyniku zdarzenia uszkodzenia pojazdu oraz pełną technologię potrzebną do przywrócenia pojazdu do stanu sprzed zdarzenia. Wyliczona kalkulacja naprawy opiewała na kwotę 12.593,11 złotych.

Poszkodowana E. R. pismem z dnia 22 grudnia 2016r. wezwała pozwanego do zapłaty kwoty 7.346,11 złotych wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 10 stycznia 2014r. do dnia zapłaty, do którego dołączyła przelew wierzytelności z dnia 5 grudnia 2016r. i kalkulację naprawy.

Powód podniósł, że pozwany zaniżył należne poszkodowanej odszkodowanie poprzez uwzględnienie w sporządzonym przez siebie kosztorysie naprawy pojazdu cen części nieoryginalnych najniższej jakości, uwzględnienie amortyzacji cen oryginalnych, zaniżenie stawek za roboczogodzinę, zaniżenie wartości materiałów lakierniczych, nie uwzględnienie wszystkich uszkodzeń pojazdu oraz pełnej technologii naprawy. Uszkodzone w wyniku zdarzenia części pojazdu były pełnowartościowe i sygnowane logo producenta pojazdu. Poszkodowanej przysługuje prawo wymiany uszkodzonych w wypadku komunikacyjnym części na takie same, jakie były wcześniej zamontowane w pojeździe, jako części oryginalne.

Wskazał, że pozwany winien dokonać wypłaty świadczenia w kwocie 12.593,11 złotych już w dniu 10 stycznia 2014r., ponieważ nie zaszyły przesłanki uzasadniające jego zwłokę.

Końcowo podał, że żąda zapłaty kwoty 7.346,11 złotych stanowiącej różnicę między wypłaconym przez pozwanego odszkodowaniem w kwocie 5.247,00 złotych, a faktycznym kosztem naprawy pojazdu w wysokości 12.593,11 złotych.

Pozwany (...) S.A. z siedzibą w Ł.

w odpowiedzi na pozew k. 69, wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zgłosił zarzut przedawnienia roszczenia. Nadto wniósł o zasądzenie od powoda na jego rzecz zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa.

W uzasadnieniu podał, że okolicznością bezsporną jest, że pozwana w ramach zawartej ze sprawcą zdarzenia umowy ubezpieczenia OC pojazdów mechanicznych prowadziła postępowanie likwidacyjne pod nr (...) dotyczące szkody z dnia 9 grudnia 2013r. powstałej w pojeździe marki B..

Wskazał, że przyznane odszkodowanie w wysokości 5.247,00 złotych stanowi bezsporną kwotę ustaloną na podstawie kosztorysu sporządzonego na jego zlecenie. Kalkulacja naprawy pojazdu została wykonana w oparciu o technologię naprawy pojazdu z uwzględnieniem średniej stawki za roboczogodzinę, ustalonej na podstawie cen stosowanych przez warsztaty działające na terenie miejsca zamieszkania poszkodowanego, cen materiałów lakierniczych na runku polskim oraz cen części zamiennych pochodzących od producentów i importerów pojazdów oraz od dostawców niezależnych, a wskazana w kalkulacji wysokość odszkodowania zapewnia możliwość przywrócenia pojazdu do stanu sprzed szkody.

Podniósł, że dokonane na jego zlecenie wyliczenie, zostało sporządzone w oparciu o system kalkulacji kosztów naprawy E. G.'s, który zawiera obiektywną wycenę usług i cen części zamiennych dostępnych na polskim rynku sprzedaży i pozwala na realne określenie kwoty potrzebnej do przywrócenia pojazdu do stanu sprzed szkody.

Dalej wyjaśnił, że nie uwzględnił dalszych roszczeń z tytułu szkody w pojeździe marki B., albowiem zgodnie z treścią art. 361 k.c. obowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. W tych granicach ma on obowiązek zwrócić wszelkie koszty celowe i ekonomicznie uzasadnione.

Ponadto pozwany podniósł, że dochodzone niniejszym powództwem roszczenie uległo przedawnieniu. Jako roszczenie poszkodowanego wobec zakładu ubezpieczeń o odszkodowanie przedawnia się z upływem trzech lat od

dnia, w którym poszkodowany dowiedział się o szkodzie i o osobie zobowiązanej do jej naprawienia. Podał, że poszkodowany o szkodzie i o osobie zobowiązanej do jej naprawienia dowiedział się najpóźniej w dacie jej zgłoszenia w zakładzie ubezpieczeń, tj. dnia 12 grudnia 2013r. Wskazał, że poszkodowany w dniu 31 grudnia 2013r. otrzymał jego ostateczne stanowisko

w przedmiotowej sprawie i od tej daty rozpoczął się bieg przedawnienia, które ostatecznie przedawniło się z dniem 31 grudnia 2017r., gdyż pozew został do Sądu wniesiony w dniu 4 stycznia 2017r.

Pismem z dnia 11 października 2017r., k. 160 powód rozszerzył pierwotne żądanie pozwu w ten sposób, że zamiast domagania się zapłaty kwoty 7.346,11 złotych wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 10 stycznia 2014r. do dnia zapłaty wniósł o zasądzenie kwoty 10.020,53 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia założenia tego pisma do dnia zapłaty. Nadto wniósł o zasądzenie od pozwanego na jego rzecz zwrotu kosztów postępowania według norm przepisanych, w tym kwoty 3.600,00 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego oraz 51,00 złotych tytułem opłat skarbowych od pełnomocnictw.

W uzasadnieniu podał, że żąda dodatkowo zapłaty kwoty 2.674,42 złotych, na którą składają się skapitalizowane odsetki ustawowe liczone od kwoty 7.346,11 złotych od dnia 10 stycznia 2014r. z tym, że od dnia 1 stycznia 2016r. liczone jako odsetki ustawowe za opóźnienie do dnia poprzedzającego dzień rozszerzenia powództwa, tj. 10 października 2017r. w kwocie 2.424,42 złotych oraz koszt sporządzenia prywatnej ekspertyzy w kwocie 250,00 złotych.

W piśmie z dnia 20 grudnia 2017r. k. 177, pozwany podniosło brak legitymacji czynnej powoda do wystąpienia z powództwem w niniejszej sprawie.

W uzasadnieniu podał, że poszkodowany przelał na rzecz powoda roszczenie o odszkodowanie należne od pozwanej z tytułu szkody w pojeździe.

Jednak poszkodowanemu przysługuje roszczenie o przywrócenie stanu poprzedniego także wobec ubezpieczyciela, ale ze względu na charakter świadczenia ubezpieczeniowego przybiera ono postać żądania restytucji pieniężnej. Natomiast w przypadku zbycia przez poszkodowanego roszczenia

o przywrócenie stanu poprzedniego na rzecz cesjonariusza, przywrócenie stanu poprzedniego byłoby niemożliwe. Przelew praw do odszkodowania sprzeciwia się właściwości zobowiązania. Zakaz przelewu wierzytelności ze względu na właściwości zobowiązania obejmuje wierzytelności, których cel powstania może być osiągnięty wyłącznie wtedy, gdy świadczenie zostanie spełnione osobiście wierzycielowi, chociaż w tym przypadku nie ze względu na samą osobę wierzyciela, ale na powiązanie wierzyciela z własnością uszkodzonego pojazdu, co przy likwidacji szkody ma istotne znaczenie, gdyż wypłata odszkodowania na rzecz poszkodowanego pozwala na naprawę pojazdu i przywrócenie stanu poprzedniego. Nabycie wierzytelności przez powoda uniemożliwia restytucję naturalną. Cesja wierzytelności pozostaje w sprzeczności z właściwością zobowiązania w myśl art. 509 § 1 k.c. , wskutek czego zgodnie z art. 58 § 1 k.c. jako sprzeczna z ustawą jest nieważna.

Sąd ustalił:

Pozwany (...) S.A. z siedzibą w Ł. prowadził postępowanie likwidacyjne pod numerem (...), dotyczące szkody z dnia 9 grudnia 2013r. powstałej w pojeździe marki B., nr rejestracyjny (...) własności E. i G. R.. W toku tego postępowania pozwany wypłacił na rzecz poszkodowanych E. i G. R. odszkodowanie w kwocie 5.247,00 złotych w oparciu o sporządzony do szkody kosztorys E.'s nr (...) z dnia 9 grudnia 2013 roku.

Bezpośrednio po wypadku uszkodzony samochód zawiózł do warsztatu samochodowego w A. szwagier poszkodowanego P. M., który wraz z nim był również przy jego odbiorze. Samochód został naprawiony wiosną 2014r.

Powód telefonicznie skontaktował się z poszkodowanym G. R. z prośbą o przesłanie pełnej dokumentacji szkodowej, po przeanalizowaniu której wypłacił mu kwotę około 500,00 - 600,00 złotych. Wówczas poszkodowani E. i G. R. w dniu 5 grudnia 2016r. dokonali na rzecz powoda cesji wierzytelności pieniężnej wynikającej ze szkody, powstałej w

związku ze zdarzeniem z dnia 9 grudnia 2013r., która przysługiwała im przeciwko pozwanemu towarzystwu. W tym samym dniu pisemnie zawiadomili pozwanego o przelewie wierzytelności.

Pismem z dnia 22 grudnia 2016r. powód (...) sp. z.o.o. wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 7.346,11 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 10 stycznia 2014r. do dnia zapłaty, w terminie 7 dni od dnia jego otrzymania.

dowód: akta szkody U/245111/2013 kserokopia decyzji wypłaty odszkodowania z dnia 31 grudnia 2013 roku, k. 30, kosztorys E.'s nr (...) z dnia 9 grudnia 2013 roku do szkody nr U_ (...) _2013, k. 31-33, potwierdzona za zgodność kserokopia przelewu wierzytelności (cesji) z dnia 5 grudnia 2016 roku, k. 34-36, 15 kserokopii zdjęć, k. 37-51, kalkulacja naprawy nr (...), wykonanej przez powoda, k. 52- 58, wezwanie do zapłaty z dnia 22 grudnia 2016 roku, k. 59-62, zawiadomienie o przelewie wierzytelności z dnia 5 grudnia 2016 roku, k. 63, zeznania świadka G. R., k. 158-159, zeznania świadka P. M., k. 180.

Biegły sądowy z zakresu motoryzacji M. K. w sporządzonej opinii z dnia 30 maja 2017r. wskazał zakres uszkodzeń powstałych w pojeździe marki B. o nr rej. (...) wskutek zdarzenia z dnia 9 grudnia 2013r. Ponadto biegły wyliczył koszt niezbędnej i celowej naprawy uszkodzonego pojazdu, wynoszący łącznie kwotę 10.914,70 złotych. Na kwotę tą składają się koszty (z VAT): części zamiennych w kwocie 6.033,42 złotych, robocizny blacharsko - mechanicznej w kwocie 1.791,70 złotych, robocizny lakierniczej w kwocie 1.191,87 złotych oraz koszty materiału do lakierowania w kwocie 1.897,70 złotych.

dowód: opinia biegłego sądowego M. K. z dnia 30 maja 2017r., k. 94-96, opinia uzupełniająca biegłego sądowego M. K. z dnia 6 lipca 2017r., k. 120-122 i z dnia 17 sierpnia 2017r., k. 139-140.

Sąd dał wiarę zgromadzonym w sprawie dowodom z dokumentów, albowiem zostały sporządzone przez uprawnione organy.

Również Sąd dał wiarę opiniom biegłego sądowego M. K. z dnia 30 maja 2017r. wraz z dwiema pisemnymi opiniami uzupełniającymi tego biegłego z dnia 6 lipca 2017r. oraz z dnia 17 sierpnia 2017r. Powyższe opinie zostały sporządzone z wykorzystaniem specjalistycznej wiedzy, są spójne i wzajemnie się uzupełniają. Nadto biegły w sposób rzetelny odniósł się do zarzutów stawianych mu przez pełnomocników stron.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków G. R. i P. M., jako logicznym i korelującym z pozostałym zebrany w sprawie materiałem dowodowym.

Sąd postanowił pominąć wniosek pełnomocnika powoda o zakreślenie mu 14 dniowego terminu na ustosunkowanie się do pisma pełnomocnika pozwanego z dnia 20 grudnia 2017r., albowiem pismo to zostało przez Sąd dołączone jako załącznik do protokołu rozprawy z dnia 20 grudnia 2017r. i nie stanowi pisma przygotowawczego w rozumieniu przepisu art. 127 k.p.c. Załącznik do protokołu rozprawy zgodnie z treścią art. 161 k.p.c. jest częścią protokołu posiedzenia i ma na celu uzupełnienie jego treści o bardziej precyzyjne i pełniejsze przedstawienie wniosków i wywodów oraz oświadczeń strony składającej załącznik.

Sąd oddalił wniosek o przeprowadzenie dowodu z opinii innego biegłego sądowego z zakresu motoryzacji jako spóźniony, a ponadto nie mający znaczenia dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy.

Mając na uwadze powyższe – Sąd stwierdził, co następuje:

Na wstępie Sąd uznał zarzut pozwanego odnośnie przedawnienia roszczenia za nieuzasadniony, z uwagi na fakt nadania pozwu w placówce pocztowej w dniu 31 grudnia 2016 r., a więc przed upływem 3 letniego terminu liczonego od daty wydania decyzji z dnia 31 grudnia 2013 r.

Bezspornym w sprawie jest, że pozwany (...) S.A. z siedzibą w Ł. prowadził postępowanie likwidacyjne pod numerem (...), dotyczące szkody z dnia 9 grudnia 2013r., poniesionej przez poszkodowanych E. i G. R.. Niesporny jest również fakt wypłaty przez pozwanego na ich rzecz kwoty 5.247,00 złotych, tytułem odszkodowania.

Również niesporne jest w przedmiotowej sprawie zawarcie przez poszkodowanych E. i G. R. z powodem (...) sp. z.o.o. umowy cesji wierzytelności pieniężnych, przysługujących im z tytułu powyższej szkody wobec pozwanego towarzystwa.

Sporne natomiast było określenie celowych i uzasadnionych kosztów naprawy pojazdu poszkodowanych, aby przywrócić jego stan sprzed wypadku.

Żądanie powoda oparte jest o przepis art. 822 § 1 k.c., z którego wynika, że przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony.

Zgodnie z treścią art. 363 § 1 k.c. naprawienie szkody powinno nastąpić według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej.

W niniejszej sprawie pozwane Towarzystwo nie kwestionowało swojej odpowiedzialności za zaistniałą szkodę, o czym świadczy przyznanie poszkodowanym odszkodowania na mocy decyzji z dnia 31 grudnia 2013 roku w łącznej wysokości 5.247,00 złotych.

W toku postępowania sądowego pełnomocnik pozwanego podniósł nieważność zawartej przez poszkodowanych E. i G. R.

z powodem (...) sp. z.o.o. umowy cesji wierzytelności pieniężnych z dnia 5 grudnia 2016r., jako sprzecznej z ustawą, uniemożliwiającej restytucję naturalną.

Stanowisko pozwanego w tym zakresie jest w pełni uzasadnione.

Celem i skutkiem przelewu wierzytelności (art. 509 § 1 k.c.) jest przejście wierzytelności na nabywcę - cesjonariusza i utrata jej przez cedenta – zbywcę. Tym samym przelew powoduje, że cedent przestaje być wierzycielem, a staje się nim cesjonariusz. Dotychczasowy wierzyciel zostaje wyłączony ze stosunku zobowiązaniowego, jaki go wiązał z dłużnikiem. W wyniku przelewu

w rozumieniu art. art. 509 § 1 k.c. przechodzi na nabywcę ogół uprawnień przysługujących dotychczasowemu wierzycielowi, który zostaje wyłączony ze stosunku zobowiązaniowego, jaki go wiązał z dłużnikiem. Innymi słowy, stosunek zobowiązaniowy nie ulega zmianie, natomiast zmienia się osoba uczestnicząca w nim po stronie wierzyciela.

Należy podnieść, iż przedłożona przez powoda umowa przelewu wierzytelności wobec ubezpieczyciela za szkodę na pojeździe ubezpieczonego jest sprzeczna z właściwością zobowiązania, tj. art. 509 § 1 k.c. – uniemożliwiająca restytucję naturalną, a zatem jako sprzeczna z ustawą jest nieważna z mocy art. 58 § 2 k.c. Likwidacja szkody przez ubezpieczyciela

w postaci świadczenia pieniężnego na rzecz poszkodowanego zmierza do likwidacji szkody poprzez restytucję naturalną. Szkada jest ustalana jako koszty naprawy w zakresie niezbędnym do przywrócenia stanu poprzedniego. Oznacza to, że zgodnie z art. 353 k.c. przedmiotem świadczenia na rzecz poszkodowanego, przy wystąpieniu szkody w pojeździe jest przywrócenie stanu poprzedniego, czym jest naprawienie samochodu, a w istocie pokrycie przez ubezpieczyciela kosztów naprawy pojazdu. W przypadku zbycia przez poszkodowanego roszczenia o przywrócenie stanu poprzedniego na rzecz cesjonariusza, przywrócenie stanu poprzedniego byłoby niemożliwe.

Z uwagi na powyższe, w oparciu o wyżej powołane przepisy i art. 822 § 1 k.c. Sąd powództwo oddalił z uwagi na brak legitymacji czynnej powoda do wystąpienia z tym powództwem.

Orzeczenie o kosztach Sąd oparł o przepis art. 98 § 1 k.p.c., z którego wynika, że strona przegrywająca obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu).

Na koszty te w przedmiotowej sprawie składa się: kwota 3.600,00 złotych, tytułem kosztów zastępstwa adwokackiego, kwota 17,00 złotych, tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa oraz kwota 930,92 złotych, tytułem wynagrodzenia biegłego, co łącznie dało kwotę 4.547,92 złotych i taką też kwotę Sąd zasądził od powoda na rzecz pozwanego.